

# BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munții picioarele celui-ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“. (Isaia 52, 7)

„Duceți-vă în toată lumea, și povăduiți VESTEIA BUNA (Evanghelia) la orice făptura“. [Mar. 16, 15].  
„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“  
(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului“.  
(Rom. 1,16).

Anul 6.

No. 3—4.

Chișinău.

## Sufletul căutător al poporului Izrael.

(Din predica ținută de L. Averbuch în sala „Bethel“).

„...Am căutat pe acela pe care-l iubește sufletul meu“. (Cant. Cânt. 3).

Ciopărțirea spirituală și morală a poporului lui Izrael, mulțimea diferitelor partide și alergarea după felurite idei ne arată pe deplin starea sufletului rătăcit al poporului evreu: el se frământă în căutarea Aceluia, „pe care-l iubește sufletul“, care lipsește din viața noastră și a cărui iubire poate să ne cuprindă și să ne conducă spre țintă adevărată. Însă trebuie să spunem cu durere că toate eforturile n'au adus nici-o schimbare și nici-o apropiere de Acela pe care îl caută sufletul, căci Acela pe care-L iubește sufletul nu se află în stradă, nici în piață, deasemenea nici

la „pazitorii“ ai înțelepciunii și științei și nici în partidele politice.

Nu pot să uit scena aceea, când a sosit în Chișinău Colonelul englez Widjevud, creștinul-sionist. Cine cu atențiune privea mulțimea care însoțea pe amicul evreilor, putea să vadă pe fețele evreilor dorul adânc după Acela pe care îl iubește sufletul. Dar nici colonelul englez, nici alți amici a lui Izrael, nici conducătorii lui nu sunt în stare să înlocuiască pe Acela, pe care-L iubește sufletul nostru. Bine a zis doctorul Birnbaum, autorul cărții „Poporul lui Dumnezeu“: „Trebuie să ne cuprindă un dor mare după Mesia“. Da, aceste cuvinte exprimă un adevăr adânc: sufletul nostru dorește după Mesia și încon-

știent î-L caută. Și numai El poate da pace sufletului rătăcit a lui Izrael, căci numai El este pulsul vieții noastre, numai la El se află mijloacele radicale pentru vindecarea sufletului.

Tot în cartea „Căutarea Cântărilor“ se arată condițiunile în cari sufletul poate afla pe Acela pe care îl iubește. „Abia trecusem de ei [de păzitori] și am aflat pe cel ce iubește sufletul meu“ (Cap. 3). Astfel se întâmplă cu sufletul nostru trudit în căutarea pe străzile, pe piețele lumii a-cestia, și când se întoarce dela acei cari pretind a fi veghetorii și conducătorii poporului nostru, cari singuri stau în rătăcire și nu cunosc adevărul,—abia atunci poate afla pe Mesia-Mântuitorul pe care sufletul nostru i-L

caută inconștient. Și cine L-a cunoscut odată, nu se despartă de El nici odată. „L-am apucat, și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în camera celei ce m'a născut“. (Cânt. Cânt. 3). Numai prin Mesia-Mântuitorul putem moșteni promisiunile lui Dumnezeu date străbunilor noștri, numai El poate lumina viața noastră lăuntrică și a crea împărăția lui Dumnezeu, schimbându-ne în chipul lui Dumnezeu pe care l-am pierdut din cauza stăpânirii păcatului.

Deaceea, frați și surori, căutați pe Acela pe care-L iubește sufletul nostru acolo, unde se poate afla și întoarceți-vă cu toată inima la Mesia-Hristos, și El vă va da odihnă sufleteilor voastre.

## BIBLIA.

### Traducerea și răspândirea ei.

Când s'a născut Mesia-Mântuitorul, ingerul a zis păstorilor: „Vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru toată lumea“. Biblia care ne vestește despre aceasta bucurie, nu putea fi proprietatea unui singur popor, chiar celui mai sfânt, ci a trebuit să fie tradusă în toate limbile și dialectele, pentru ca „toată lumea“ s'o poată ceti.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost încredințat la început poporului evreu (Rom. 3, 2), însă în secolul al treilea înainte de I. H. a fost deja făcută prima traducere din limba ebraică în limba greacă. Aceasta traducere numită „Septuaginta“ a fost executată de 70 învățați bătrâni, cari independent unul de altul, au tradus Biblia. Când ei și-au terminat lucrarea, s'a făcut comparația între traduceri, prin care s'a constatat că toate se potrivesc una cu alta. De aceasta traducere s'au folosit mulți, și textele din Vechiul Testament citate în Noul Te-

stament sunt extrase din aceiași traducere „Septuaginta“.

După venirea lui Isus Hristos numărul credincioșilor în Mesia-Mântuitorul a crescut și în curând s'a simțit nevoia de traduceri noi în limbile popoarelor unde a fost predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Au apărut traduceri ale Bibliei în limbile: Haldaică, Latină și Etiopieană; aceste traduceri sunt cele mai vechi.

Aceste traduceri ne arată cum credincioșii de atunci prețuiau Biblia. Evanghelia nu era o simplă carte și cetirea ei nu era un simplu rit, nici subiect pentru discuțiuni (certuri), nu era nici o teorie goală,—ci era pentru ei o viață nouă. Cetirea Cuvântului lui Dumnezeu în fie care zi era pentru ei o datorie sfântă.

Sf. Chiprian arată că una din pricinile, dece trebuie să cetim Biblia în fie care zi: „În rugăciunile noastre noi vorbim cu Dumnezeu, dar în Bi-



blie Dumnezeu ne vorbește nouă”.

Când cetim istoria bisericii universale, putem observa că toți părinții bisericii insistau mereu, ca fie care credincios să se ocupe cu cetirea Bibliei, învășind texte din ea pedinafară, și a crește copii, învășindu-i Biblia. Copii de șapte ani învășau cartea psalmelor pederost, și in trei-sprezece ani toată Biblia trebuia să fie cetită de ei. Biblia era pentru ei prima știință și educație. Copii învășau carte numai pentru ca să poată ceti Biblia. Iată unde era puterea lor spirituală: sădirea și înrădăcinarea Cuvântului lui Dumnezeu în inimele credincioșilor.

O mare dovadă a activității binefăcătoare acestor creștini a fost găsită in China unde s'au făcut săpături arheologice. In anul 1685 un luc-

rător a găsit un manuscris, care a fost cercetat și s'a aflat că acest manuscris a fost făcut de un împărat al Chinei in anul 146 după I. H. In acest manuscris se povestește despre învășaturile Evangheliei, se amintește despre 27 cărți sfinte (Cărți Noului Testament) și despre Sf. Treime; se comunică deasemenea despre sosirea unor misionari in anul 635. Afară de acest document s'au mai găsit in India trei cruci cu urmatoare inscripțiune: „Singura mea laudă este in crucea Domnului meu“. E regretabil că printre aceste popoare mari învășaturile Evangheliei s'au stins chiar dela început, și multe veacuri dearândul au rămas în păganism. Numai in ultimul timp a început să pătrundă acolo lumina Sfintei Evanghelie.

(Continuare).

## Învășături și legende a talmudiștilor și rabinilor.

Extragerile de mai jos ne arată talmăcirea falșă și schimonosirea fantastică a adevărurilor biblice din partea talmudiștilor.

Noe a sădit prima vișă de vie. A venit satana și-l intreabă:

— Ce va eși din aceste vișe?

— Vie, — a răspuns Noe.

— Dorești să fii tovarșul tău?

Noe s'a invoit. Dar ce-a făcut satana? A adus pe rând o oaie, un leu, maimuța și un porc și injunghiindu-i astropit cu sângele lor via.

Omul care bea face să se arate in el natura animalelor sus arătate: la început devine blând ca oaia, pe urmă se face curagios ca leul, și pe măsură ce bea incede să facă maimuțării și insfârșit se tăvălește in noroi ca un porc.

Cu Noe cel drept sa întâmplat la fel.

\*

Avram fiind in etatea de trei ani privea lumea din jurul său și se cuteta: cine a creiat pământul, cerul

și chiar pe el inuși? Fermecat de spledita priveliște a soarelui, lumina și caldura lui, Avram a inalțat soarelui toată ziua rugăciuni de laudă. Când seara soarele s'a ascuns și a răsărit luna insoțită de mulțimea stelelor, Avram s'a gândit: fără indoială aceasta astra trebuie să fie dumnezeul, și stelele care îl inconjoara trebuie să fie domnitorii, osatașii și slugele lui. Toată noaptea a cântat lunei imnuri de laudă. Dar iată s'au apropiat zorile zilei, și luna s'a ascuns la apus și soarele s'a ivit la răsărit.

— Nu, zice Avram, — trebuie să fie un creator care domnește asupra soarelui și asupra lunei. Numai Lui voi inalța rugăciunile mele.

\*

Când Avram era aproape să între in Egipt și cunoscând naravurile rele a poporului din Mișraim (Egipt), și-a

ascuns nevasta sa Sara într'un cufăr. La hotar Avram a fost întrebat, ce are el în cufăr.

— Orz, — răspunde Avram.

— Și nu grâu? — îl întreabă controlorii.

— Platesc impozit ca pentru grâu.

— Poate ai în cufăr piper?

— Plătesc taxa ca pentru piper.

— Oare n'ai în cufăr aur?

— Eu sunt gata să plătesc ca pentru aur.

— Dar dacă se va afla că ai țesături de mătăasă?

— Taxați-mă ca pentru mătăsurii.

— Poate că ai în cufăr mărgăritare?

— Fie așa cum ziceți — plătesc ca pentru mărgăritare.

— Nu, au zis ei, aci trebuie să fie ceva suspect. În cufărul tău trebuie să fie ceva foarte prețios, și tu nici nu te veți mișca până ce cufărul nu va fi deschis. Și el a fost nevoit să se supună. Când s'a deschis cufărul razele de pe fața frumoasă a Sarei au srtălucit peste tot Egiptul.

## Viața în sala de Misiune „Bethel“ din Chișinău.

În ziua de 3 Martie am avut în sala noastră „Bethel“ o serbare misionară binecuvântată de Dumnezeu. Publicul numeros asculta cu o atențiune deosebită predicile misionarilor și programul tinerețului Comunității Evreilor-Creștini. Ascultătorii au fost foarte impresionați de toate cele auzite. Îndeosebi muzica instrumentală a produs un bun efect. La executarea programului afară de evrei creștini au luat parte și amicii noștri din alte naționalități. E foarte interesant cum evreii împreună cu neievreii unii în Hristos slujesc lui Dumnezeu cu talentele și viața lor. Muzica a fost executată cu atâta înflăcărare și simț, că ascultătorii au fost emoționați de sunetele mișcătoare. Duhuri

le rele au trebuit să plece, și Duhul lui Dumnezeu domnea în adunare, lucrând adânc în sufletele ascultătorilor. Mulți evrei și au exprimat mulțumirea pentru deosebita plăcere care au avut-o. Un vizitator-evreu, care cântă în timpul serbărilor în sinagogă (cântăreț) a fost atât de emoționat, că s'a exprimat astfel: „Tot ce am auzit în seara aceasta, părea, că vine din ceruri“. El și-a procurat Biblia și acum cercetează cuvântul lui Dumnezeu.

La sfârșitul programului s'a împărțit Evangheliile și tractate religioase.

Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său semănat în inimile ascultătorilor.

## TALMUDUL.

### Inceputul și dezvoltarea lui.

(Continuare)

**Părerile evreilor despre talmud.**

Majoritatea evreilor cred, că talmudul este legea verbală a lui Dumnezeu (Tora șebalpe) care a fost dată pe muntele Sinai odată cu legea scrisă (Tora-șebecsov). După părerea talmudiștilor legea lui Dumnezeu cea

scrisă și cea verbală au fost predată în felul acesta: Moise le-a incredințat lui Iosua, el la rândul său le-a incredințat bătrânilor poporului, bătrâni—profeților, profeții—marelui sobor numit „Cheneses-hagdoilo“.

Legea verbală a fost dată de

Dumnezeu pentru mai bună tălmăcire a legii scrise și pentru îngărduirea lui (Sioig, Gheder) de felurite călări.

Talmudiștii prețuesc legea verbală mai mult decât legea scrisă, și într'un loc stă scris: „Fii mult mai aver în păstrarea învățăturilor cărturarilor [„Soifrim“], decât a cuvintelor așezate scrise („Tora“), și oricine calcă învățăturile cărturarilor merită moartea“. (Eruvin 21,2).

În talmudul se află o mulțime de contradicții și neînțelegeri: un rabin tratează într'un fel, altul tratează aceeași chestiune cu totul altfel. Aceasta incurcătură evidentă ne spune clar că talmudiștii sunt lipsiți de Duhul lui Dumnezeu. Totuși ei țin mult la părerea, că aceste certuri se fac pentru legea lui Dumnezeu, și deci prin gura acestor cărturari vorbește Dumnezeu (Ghintin. 6.2; Haghiga 3,2).

(Va urma)

## Răspunsuri asupra întrebărilor

*Intreb.* Este misiunea „Mildmay“ misiune Baptistă?

*Răsp.* Nu. Misiunea „Mildmay“ este o misiune interconfesională, cu alte cuvinte ea nu aparține nici unei iberici sau secte. Ea are legături frățești cu toți credincioșii în Isus Hristos, indiferent la ce biserică sau cult evanghelic ei aparțin. Și Comunitatea noastră Evreilor-Creștini din Chișinău pe lângă Misiunea „Mildmay“ are legături frățești cu toți creștinii adevărați, indiferent de denumirea ce-o poartă, însă cari realizează în viața practică învățăturile Noului Testament, „că în Isus Hristos nu este nici-o deosebire între Iudeu și Grec“, căci Hristos ne-a unit într'un popor, proție împărătească, un neam sfânt,

ca să fie o turmă și un Păstor“ (Rom. 10, 12; I Petr. 2, 9; Ioan 10, 16).

*Intreb.* Serbează Comunitatea Evreilor-Creștini sâmbătă ca și adventiștii (sâmbătării)?

*Răsp.* Nu. Noi avem alte convingeri, cari sunt contrare cu convingerile adventiștilor. Regretăm însă că ei stau în rătăcire dorind a combina Noul Testament cu Vechiul. Noi, evrei-creștini Noului Testament în baza profețiilor lui Ieremia (Cap. 31) și cunoscând legea care a fost dată pe un timp mărginit și care ne-a fost un îndrumător spre Hristos (Gal. 3, 24), ne bazăm pe învățăturile Mântuitorului nostru Isus Hristos după Noul Testament, stăruiind a realiza în viața noastră poruncile care El ni le-a dat (Ioan 14, 15).

## Cum s'a născut credința în viața viitoare.

Sunt probleme, care se referă la viața omenească, probleme, pe care știința nu le poate nici nega, nici confirma. Acestea adevăruri sunt date de Dumnezeu. Ele au apărut atunci când gândirea omenească se sbatea în greutatea rezolvirii problemelor morale și contradicțiilor din viața

zilnică. În mod natural oamenii cugetători s'au lovit de problema nerăzolvată, că mulțimea trăiește în răutate și totuși o duce bine, și din contra oamenii buni și cinstiți sunt mai puțin prețuiți, ba chiar și nenorociți. Brutalitatea și răutatea domnesc asupra blândeții și bunății. Vă-

duva și orfanul suferă din cauza răutății domnitoare; ei n'au de unde aștepta sprijinul mult dorit. Și din contra adeseori criminalul se desfată în bunurile pământești, ajungând de multe ori la un rang onorabil în societate.

Toate sforțările oamenilor a nega Dumnezeu au fost zadarnice. În sufletul omului este adânc înrădăcinată credința, că tot universul, natura și chiar omul însuși sunt create de un minunat Creator; natura ne afirmă aceasta credința. Unii încearcă s'o distrugă, însă în zadar, fiindcă ei nu pot scăpa de ei însuși. Rațiunea ne spune, că Acela, care a dat viața universului și-l conduce în imensitatea lui, tot Acela posedă o înțelepciune și bunătate nemarginite.

Dumnezeu e bun și îndelung răbdător, dar El este și drept, muștră și pedepsește fără cruțare pe protivnicii Săi. Oamenii primitivi vedeau puternicia și dreptatea lui Dumnezeu în fenomenele naturii: cutremur de pământ, erupția vulcanilor, fulgerul, tunetul, furtuni și altele. Omul avea frică de acestea fenomene și tremura înaintea lor. Și totuși, cu toate că el tremura înaintea forțelor superioare, nu înceta a face răul. Bunătatea rămânea nerăsplătită, ba chiar și călcată în picioare.

Gândirea omenească a încercat să descurce problemele vieții pământești, dar succesul a fost prea mic, fiindcă s'au ivit probleme și mai complicate și mai delicate. Atunci în mod natural s'a născut ideea și după ea

credința, că trebuie să existe o dreptate desăvârșită, care va fi realizată definitiv în viața viitoare.

A nu crede în bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu este o crimă deja săvârșită; numai iubirea și dreptatea lui Dumnezeu ne face să reflectăm și noi puțină iubire și dreptate. Dar ele lipsesc între oameni și aceasta e o dovadă, că lipsește credința adevărată în Dumnezeu. Intr'adevăr, bunătatea și dreptatea n'au părăsit încă globul pământesc, dar putem observa că, manifestarea lor e atât de jalnică, încât fac impresia unui cerșetor zdrenșos, brâncit și calcat de toți puternicii lumii acestia. Pușini sunt care iubesc adevărul și dreptatea mai mult decât cele pământești și luptă cu fruntea senină împotriva răutății.

Dâr Judecătorul drept, Duhul bun și vecinic este viu.

Ființa omenească nicidecum nu se împacă cu ideea, că toate ar avea sfârșitul său pe pământ. În inima și mintea omului s'a născut credința în viața viitoare. Credința aceasta lă rândul său a dat naștere la credința în judecata adevărată, prin care trebuie să treacă orice suflet. Pentru cei credincioși nu e nici o îndoială, că dincolo de viața aceasta trecătoare, există fericirea vecinică și chinul vecinic și Judecătorul drept va judeca pe fie care după faptele săvârșite pe pământ. Sentința Dumnezească va aduce fericirea vecinică pentru cei neprihăniți, iar pentru cei păcătoși chin vecinic.

## Călătoria în America.

(L. I. AVERBUCH).

### Secta pentacostalilor.

Aflând, că secta aceasta a izbutit să pătrundă și în țara noastră, voi căuta să dau o descriere detaliată asupra acestei secte periculoase. Mulți

oameni cari n'o cunosc, venind în atingere cu acest curent religios nu-și pot închipui cât de distrugătoare sunt convingerile și părerile pentacostalilor. Eu cu soția mea am



avut prilejul să cunosc de aproape pe acești oameni, fiindcă în America am plocuit la rudele soției mele, cari au trecut la pentacostali (înainte au fost baptiști). Ne-au îngrijit în tot timpul sederii noastre în casa lor cu o atenție și iubire deosebite. Ei ne-au epoftit să-i vizităm în America și au avut grijă de cheltuelile călătoriei noastre spre America. Așa că am observat și lucruri bune. Sunt oameni cuminiși și deștepți, și eram foarte curios să aflu cauza, care i-a împins, ca ei să devină adepți ai

acestei secte fanatice. Mai întâiu am căutat să cercetez principiile acestei învățături. Ca binevestitor al Evangheliei n'ași fi îndrăznit să scriu deschis rândurile acestea, dacă n'ași fi cercetat și n'ași fi personal convins în baza sf. Scripturi, că acești oameni se rățesc. După posibilitate voi cauta să tipăresc în revista noastră despre unele cazuri și dovezi din viața și învățătura pentacostalilor spre a prevesti pe cetitori, ca să nu cadă în mrețele diavolului.

(Va urma)

## Ce părere ai despre Hristos?

(Continuare)

„Nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.  
(Fapt. Apost. 4, 12).

este Fiul Lui Dumnezeu și de aceea sper că voi fi mântuit“. Dar și demonii cred și tremură.

Vom asculta acum pe sutașul I. El a asistat la suferințele lui Hristos, a văzut cum L-au pironit, cum și-a împredat Duhul său Tatălui, și a auzit ultimile Lui cuvinte. — Bătându-se în piept, el a strigat: „Cu adevărt, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu“.

Tâlharul mărturisește de pe cruce, că Hristos „n'a făcut nici-un rău“.

Să mergem mai departe, și să cercetăm ce au zis și demonii despre Hristos. În Evanghelia după Marcu cetim: duhul rău a strigat cu glas tare: „Ce am a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Lumea zice: „Eu cred, că Hristos

Să trecem acum la amicii lui Hristos și să ascultăm mărturisirile lor despre Hristos. Vom asculta pe primul vestitor, „glasul celui ce strigă în pustiu“, — Ioan Botezătorul. Afară de Hristos nimeni nici odată n'a predicat ca acest om, numit „Predicator al focului Divin“. Să auzim ce mărturisește el despre Hristos: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii“. Iată cum credea Ioan Botezătorul și îndreptându-și privirea spre Hristos el mai zice: „că bucuria lui este deplină... căci Acela, pe care L-a trimes Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu... Tatăl iubește pe fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cine crede în

Fiul, arè viață vecinică“ (Ioan 3, 29, 34, 35).

Să întrebăm acuma pe apostolul Petru, care a fost cu Hristos pe muntele Tabor; a fost cu El și în noaptea aceea când a fost vândut. „Spune, Petre, ce crezi tu despre Hristos? Tu te-ai lepădat de El; tu ai jurat că nu-L cunoști. Oare tu, Petre, nu-L cunoști? Auziți cum își plânge amar păcatul său; auziți cum mărturisește el mai târziu pe Hristos; cu ce îndrăzneală muștră pe locuitorii Ierusalimului pentru păcatele lor, afirmând că Hristos este Mântuitor și Dumnezeu (Fapt. 3, 13-26). Istoria bisericii universale ne spune, că ap. Petru a fost martirizat pentru credința sa în Hristos prin răstignire, însă el a cerut să fie răstignit cu capul în jos, socotindu-se ne vrednic a fi răstignit ca Domnul său. Iată ce credea apostolul Petru despre Hristos.

Să ascultăm pe ucenicul iubit Ioan. El cunoștea pe Hristos mai de aproape decât ceilalți ucenici. La cina cea de taină el s'a odihnit pe pieptul lui Isus și a stat lângă cruce, când Hristos și-a predat Duhul. Citiți Evanghelia și epistoalele lui și veți vedea ce crede el despre Hristos și cum inima lui ardea de iubire către Acela care „*Mai întâiu ne-a iubit*“.

Ce ne va spune și ucenicul Toma despre Hristos, care a căzut în indoiială și n'a crezut în învierea lui Hristos până ce n'a pus degetele în rănilile lui. „*Domnul meu și Dumnezeul meu*“ zice Toma.

(Va urma)

Cereți și comandați următoarele cărți interesante și folositoare pentru răspândirea lor printre evrei:

1. Menirea poporului Izraelit 10 ex. 20 le
2. Cine e Evreu? — 10 ex. 20 le
3. Mesia în testamentul vechi și nou 5 ex. 25 le
4. Cine a fost Isus Christos? Problema rezolvată. 10 ex. 20 le

Predici Biblice al Misiunei „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „**BETHEL**“

str. Vl. Herza 10 Chișinău.

În zilele următoare:

- Sâmbătă la ora 4 după amiază pentru copii și părinți  
 „ la ora 7 seara pentru adulți  
 Duminică la ora 10 dimineața pentru credincioși  
 „ la ora 8 seara pentru toți

Abonamentul anual — — 12 lei  
 cu partea rusească — — 24 lei  
 cu partea evreiască

și rusească 36 lei  
 în provincie cu 6 lei mai scump.

(poșta

Exp.: Marcu Tarlev, Mildmay Mission, str. Vlad. Herza No. 10 Chișinău, Basarabia—Roumania.